

ניגודים במעגל סגור

ליקט ורשם: דוד אדלר

לבן על לבן הוא לבן וכך גם שחור על שחור. העין נתפסת לתנועה, לשינויים, ויותר מכל לניגודים. כך גם במילים. לא תמיד בין חושך לאור. יותר בין זריחה לשקיעה, כמו עונות, כמו תולדות. אלה תולדות האדם מלידה ועד מוות. מעגל אחד. סגור.

מבחר שירים מתוך

סופ"ש

שירה

בעריכת נילי דגן

וכך גם מעגל האסוציאציות שלנו. לכאורה פרוע, מלא ניגודים, אך איכשהו גם הוא נוטה להסגר. די בביקור בדירה אחת של סבסבתא. ואז טרבלינקה שלהם היא הים שלנו (גם אם הים של אתמול התחלף לו בצל מאיים אחר). הורינו נפלטו, כל עוד נפשם בם, מלועו השוצף של הר הגעש ואנו יושבים כאן, ממתניים, מול לועו הפעור של הר געש אחר.

לאה שניר

עונות. תולדות

בני נולדו בעונת הזקיות בעבר האחר
אשר לחרון הקיץ, לכתמיו.
אהובי הניח רטיט קמומיל על בטני
להשתיק את הדמום
ולעכב את תנועת הזמן המתעקש
על אפשרות יחידה של שרב.
ורק בחורף בו שתל את גפן הבכות,
בתחבולות חנט רחמי רקמת חיה עדינה,
אושת משי סין בריסי בתי,
גמישות שיערה.
ואני במאי נולדתי. באותה עונה ממש
בה תעתה למות בירושלים אלזה לסקר שילר.
אבי כתב ביומנו: "גם אם היא תמות במאי,
וחרף אחרון לא יכסה עוד את כתפיה ברעב לאהבה,
בכל זאת אלזה לא תמות,
כי משוררים אינם מתים לעולם".
ובפסנתר הכחל של הנסיכה יוסוף,
במחשבה בלתי מאמנת
אני משיגה מרחק רב מאד מכאן,
השארות נפשה בסתו מסתו נפרם.

סופ"ש שירה מס' 15

מתוך: אולי אשה סובבת כאן, הקיבוץ המאוחד, 2007

ספרו של דוד אדלר סקיצות לתמונה בלתי שלמה, בהוצאת "אבן חושן", זכה בפרס רמת גן לספרות תשע"ג, בטקס גורלית שירת ביכורים.

גד קינר

אלבטרוסים

ובשמים צנחו עדין שירי אלבטרוסים משנים
שפרחו מסייטי האימה של אמי עם מונוקל
וזקן ורשים משננים, צלבי ברזל ועיני פלדה
משרינות לרגש. והסתגרת מפניהם
בקיתון שגדף אודקולון של זקנים ומזודות
משם שלא נפרקו וגבבו על הארון בקרון
הבהמות שלי בדירת סבסבתא פרישמן 26
קומה שלישית ששקשק ודהר לטרבלינקה
תחנה ראשונה סוביבור תחנה שניה הים
שלידו חכינו שיבואו להשליך אותנו כמו
שהבטיחו ולא באו תחנה שלישית ובכל תחנה סגן
קרון האוטובוס שין שמאלית ארכה ורעה ופתח
דלת בחפזה פלעו של מי שחש בחילה
ועוצר בצד הדרך להקיא
ולא יוצא לו
אלא אני.

סופ"ש שירה מס' 18

כאן ושם. יש עתיד. אין עתיד. מלכות וגלות, וחוזר חלילה.

לא צריך שטן השורה עם מלאך. גם המלאכים המלווים אותנו יכולים להיות שונים זה מזה: החיוך והצעקה, האהבה והתימהון הנורא.

רחל הרפז

ממעוף היונה

הגיא מפלס מסעו העקלקל בצל אדנות ההר
רעפים נאחזים בגגות דומינו
ירקת העלוה מסוה את ביתי מפני הלא נודע
גוזלי העתיקו את חלומם למחוזות זרים
הם מדברים מן הקרקע, מן המכמורות, החפירות,
מהמלת השוק, מבלייל האדם,
ואומרים, אין פה עתיד.
והלוא מאז קננתי כאן
ידעתי עתיד

סופ"ש שירה מס' 18
מתוך: לגלות את הבדולח, הוצאת עקר 2012

כשאתה כאן אתה מתאוה לשם ולהיפך. הדשא שם ירוק יותר. אבל הוא לא שלך. חוזר לכאן, כי כאן מקומך. ואז המעגל ייסגר והמסך ירד. הוא תמיד יורד.

עפרה קליגר

על חיוך וצעקה

כְּשִׁידָה מְחַלֶּקֶה עַל פְּנֵי מְקַנְחַת
אֶת הָעֵצְבוֹת שְׂדֵבְקָה
וְדִגְלָה מְעֵתִיקָה אֶת עֲצָמָה עַל יָרֵכִי,
אֲנִי רוֹאָה אִיךָ צוֹמַח בֵּית בְּתוֹךְ הַגּוֹף הַמְּשֻׁתָּף
וְאוֹר גָּדוֹל שׁוֹטֵף אֶת חֲדָרָיו.

שְׁנֵי מְלָאכִים מְלוּיִם אֶת הָאָדָם בְּדַרְכּוֹ
מְקָרֹב נִתֵּן לְזֵהוּת —
חִיוֹךְ וְצֵעָקָה.

חיוך על קרטוב של אהבה
וצעקה על התמהון הנורא.

סופ"ש שירה מס' 3

יערה בן דוד

בטָרִם

שֶׁל נְעִלְיָה וְלֶךְ לְאֵט
עַל רֵצְפַת הָעֵץ הַחֹרֶקֶת בְּבֵית הָעֵץ
בְּבוֹדִגְנִיָּה וְאֵס בּוֹאֶכָה הַיַּעַר וְנִכְלֹלִי
כָּאֵן שְׂרָשֵׁי הָעֵצִים לֹא מְעַפְּרִים בְּאֹיִר
תְּגִיד קִנְאָה בְּשִׂרְשֵׁי לֹא שֶׁלֶךְ וְלַעוֹלָם
לֹא יִהְיֶה שֶׁלֶךְ.
בְּשִׂרְשֵׁי הַשֶּׁקֶט הַנְּדוּן יִרֶק
מִלֹּא מְרַחֵב הָעֵין כֹּל מֵה שֶׁתְּדוּג מִן הַהַד בְּגִיא
שֶׁתְּשֻׁמֵּעַ, מִלֹּא נִחִירִים מִלֹּא אֶת הָרִיק
צִיָּדָה לְאַרְץ רְחוֹקָה
לְפָנֵי רֵדַת הַמָּסַךְ

סופ"ש שירה מס' 22
מתוך: סוס טרויאני מבטן התודעה, כרמל 2011

מדור סופ"ש שירה בעריכת המשוררת נילי דגן נפתח במאי 2012 ומארח, עד כה, למעלה ממאתיים משוררים היוצרים אנתולוגיה מקוונת ומגוונת של שירה ישראלית. השירים מופצים בין קהל שוחר שירה ברחבי האינטרנט.